

Mål C-36/92 P

Samenwerkende Electriciteits-produktiebedrijven NV (SEP)
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — administrativt förfarande — beslut om begäran om upplysningar som tillställts ett företag — nödvändiga upplysningar — proportionalitetsprincipen och medlemsstaternas skyldighet att iaktta tystnadsplikt”

Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens – administrativt förfarande – upplysningar inhämtade av kommissionen med tillämpning av förordning nr 17 – översändande till medlemsstaternas behöriga myndigheter – iakttagande av tystnadsplikt – skyldighet för medlemsstaternas myndigheter att behandla upplysningar från kommissionen konfidentiellt – räckvidd – gränser (artiklarna 10 och 20 i rådets förordning nr 17)*
2. *Överklagande – grunder – domskäl i en dom som innebär åsidosättande av gemenskapsrätten – domslutet riktigt enligt andra rättsliga grunder – ogillande*
3. *Konkurrens – administrativt förfarande – skydd av affärshemligheter – kan åberopas mot de nationella myndigheterna – kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning – det berörda företagets rättigheter – rätt till ett effektivt rättsligt skydd – möjlighet att åberopa skydd av affärshemligheter gentemot ett beslut om att ett dokument skall företes för kommissionen – föreligger inte (artikel 214 i EEG-fördraget, artiklarna 10, 11 och 20 i rådets förordning nr 17)*

1. Även om kommissionen inom ramen för förfarandet för tillämpning av konkurrensreglerna enligt artikel 10 i förordning nr 17 är skyldig att till medlemsstaternas behöriga myndigheter översända kopior av de viktigaste handlingarna som tillställs den, är dessa myndigheter enligt artikel 20 i nämnda förordning förpliktade att inte röja upplysningar som de har inhämtat med stöd av denna förordning och som är av sådant slag att de omfattas av sekretess. Detta förbud att röja upplysningar utgör dock inte någon garanti för att ifrågavarande upplysningar inte tas i beaktande av de myndigheter som mottagit dem eller av dessas tjänstemän som fått kännedom om dem i utövandet av sin tjänst. De processrättsliga skyddsregler som företagen ges genom att myndigheterna endast får använda de inhämtade upplysningarna för det med begäran eller undersökningen avsedda ändamålet får nämligen inte gå så långt att man faktiskt skall bortse från de översända upplysningarna.

I en situation där kommissionen har begärt att ett avtal som ingåtts mellan företag skall företes och där en medlemsstat, som skall informeras om det, är tillsynsmyndighet för ett tredje företag, som är konkurrent till något av de företag som är parter

- i avtalet, kan inte den begränsning av användandet av de mottagna upplysningarna som görs i artikel 20 i förordningen förhindra de oåterkalleliga följderna av blotta kännedomen om handelsvillkoren i avtalet. De nationella myndigheter som lagenligt har tagit del av avtalet kan inte på ett effektivt sätt förpliktas att inte ta dessa villkor i beaktande när de eventuellt skall bestämma handelspolitiken för det konkurrerande företag över vilket de utövar tillsyn. Artikel 20 utgör således inte något effektivt skydd för det ifrågavarande företaget.
2. Om det av domskälen i en dom meddelad av förstainstansrätten framgår att gemenskapsrätten har åsidosatts, men domslutet visar sig vara riktigt enligt andra rättsliga grunder, skall överklagandet ogillas.
3. Trots att kommissionen inom ramen för förfarandet för tillämpning av konkurrensreglerna enligt artikel 10 i förordning nr 17 är skyldig att till medlemsstaternas behöriga myndigheter översända kopior av de handlingar som den anser vara de viktigaste bland dem som tillställs kommissionen, kan denna skyldighet begränsas av den allmänna principen om företagens rätt till skydd av sina affärshemligheter, som artikel 214 i fördraget och flera andra bestämmelser i nämnda förord-

ning är uttryck för. Detta kan vara fallet i en situation där ett företag inför kommissionen åberopar att en viss handling är konfidentiell i förhållande till de behöriga nationella myndigheterna och där detta åberopande inte är helt irrelevant.

Det ankommer följaktligen på kommissionen att bedöma om en viss handling innehåller affärshemligheter eller inte. Efter att ha lämnat företaget möjlighet att framföra sina synpunkter skall kommissionen anta ett i vederbörlig ordning motiverat beslut i frågan, vilket skall delges företaget. Med beaktande av den synnerligen svåra skada som kan uppstå genom rättsstridigt tillhållande av handlingar, skall kommissionen, om den önskar översända en handling till de nationella myndigheterna oaktat

påståendet att denna handling är konfidentiell i förhållande till dem, innan den verkställer sitt beslut lämna företaget möjlighet att väcka talan vid domstolen för att få bedömningen prövad och för att förhindra den omstridda delgivningen.

Det är således inom ramen för en talan om ogiltigförklaring av ett sådant beslut, och inte inom ramen för en talan mot det beslut som antagits med stöd av artikel 11 i förordningen och i vilket det begärs att handlingen skall företes för kommissionen, som företaget eventuellt skulle kunna göra gällande sin rätt till skydd av sina affärshemligheter, eftersom skyldigheten att förete handlingen inte nödvändigtvis innebär att den kan översändas till de behöriga nationella myndigheterna.